POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (czwarta izba)
z dnia 18 stycznia 2005 r.*

W sprawie C-325/03 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 21 lipca 2003 r.,

José Luis Zuazaga Meabe, zamieszkały w Bilbao (Hiszpania), reprezentowany przez J. A. Calderóna Chavera oraz N. Moyę Fernándeza, abogados,

wnoszący odwołanie,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowany przez O. Montalta oraz I. de Medrana Caballera, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana w pierwszej instancji,

* Język postępowania: hiszpański.

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA), z siedzibą w Madrycie (Hiszpania), reprezentowany przez J. de Rivera Lama de Espinosę, abogado,

strona w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą OHIM, interwenient w postępowaniu odwoławczym,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: K. Lenaerts, prezes izby, J. N. Cunha Rodrigues i M. Ilešič (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: M. Poiares Maduro,
sekretarz: R. Grass,

po wysłuchaniu rzecznika generalnego,

wydaje niniejsze

Postanowienie

1 W odwołaniu José Luis Zuazaga Meabe zwraca się o uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie T-15/03 Zuazaga Meabe przeciwko OHIM — BBVA (BLUE), niepublikowane w Zbiorze (zwanego dalej „zaskarżonym postanowieniem"), mocą którego Sąd odrzucił jego skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (zwanego

dalej „OHIM") z dnia 24 października 2002 r. (sprawa R 918/2001-2) (zwanej dalej „sporną decyzją"), odrzucającej sprzeciw Josego Luisa Zuazagi Meabego wobec rejestracji słownego znaku towarowego BLUE, zgłoszonego przez Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (zwanego dalej „BBVA").

Okoliczności powstania sporu, przebieg postępowania przed Sądem oraz zaskarżone postanowienie

2 W następstwie zgłoszenia przez BBVA słownego znaku towarowego BLUE w charakterze wspólnotowego znaku towarowego José Luis Zuazaga Meabe, na podstawie art. 42 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1), wniósł sprzeciw, podnosząc, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd z powodu podobieństwa z krajowym słownym znakiem towarowym BILBAO BLUE, którego jest on właścicielem.

3 Sprzeciw ten, wpierw uwzględniony przez Wydział Sprzeciwów OHIM, został następnie odrzucony mocą spornej decyzji, która została doręczona Josému Luisowi Zuazadze Meabemu listem poleconym za potwierdzeniem odbioru w dniu 4 listopada 2002 r.

4 José Luis Zuazaga Meabe wniósł skargę do Sądu Pierwszej Instancji w celu stwierdzenia nieważności spornej decyzji. Kopia skargi wpłynęła do sekretariatu Sądu faksem w dniu 3 stycznia 2003 r., natomiast oryginał otrzymano w dniu 15 stycznia 2003 r.

5 Sąd stwierdził na wstępie, w pkt 8–11 zaskarżonego postanowienia, że termin do wniesienia skargi przysługujący skarżącemu na podstawie art. 63 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94 oraz art. 102 § 2 regulaminu Sądu upłynął w dniu 14 stycznia 2003 r.

6 Sąd wskazał następnie w pkt 12 zaskarżonego postanowienia, że o ile skarga została złożona w sekretariacie Sądu przed upływem terminu do wniesienia skargi za pośrednictwem faksu w dniu 3 stycznia 2003 r., o tyle oryginał skargi wpłynął do sekretariatu Sądu dopiero w dniu 15 stycznia 2003 r., czyli po upływie dziesięciodniowego terminu, o którym mowa w art. 43 § 6 regulaminu Sądu, wobec czego pod uwagę powinna być brana data wpłynięcia oryginału, a zatem skarga została złożona po terminie.

7 Wreszcie w pkt 13 zaskarżonego postanowienia Sąd podkreślił, że skarżący nie wykazał ani nawet nie powołał się na istnienie nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej, pozwalających na odstąpienie od wskazanego terminu na podstawie art. 45 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości.

8 Sąd odrzucił zatem skargę jako oczywiście niedopuszczalną.

Odwołanie

9 W odwołaniu, na poparcie którego podnosi on pięć zarzutów, wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o uchylenie zaskarżonego postanowienia i o ponowne przekazanie sprawy do Sądu.

10 OHIM zrezygnował ze złożenia odpowiedzi na odwołanie.

11 BBVA wnosi o oddalenie odwołania i obciążenie wnoszącego odwołanie kosztami postępowania.

12 Zgodnie z art. 119 regulaminu Trybunału, jeżeli odwołanie jest w całości lub w części oczywiście niedopuszczalne albo oczywiście bezzasadne, Trybunał może, w każdym czasie, działając na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy i po wysłuchaniu rzecznika generalnego, oddalić odwołanie w całości albo w części, orzekając w drodze postanowienia z uzasadnieniem.

W przedmiocie zarzutów drugiego, trzeciego, czwartego i piątego

13 W zarzutach drugim, trzecim, czwartym i piątym, które należy przeanalizować łącznie, wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie, odpowiednio, art. 102 regulaminu Sądu i art. 81 § 2 regulaminu Trybunału, art. 103 regulaminu Sądu i art. 82 regulaminu Trybunału oraz art. 43 § 3 i 6 regulaminu Sądu.

14 Zasadniczo podnosi on, że przepisy te są wyrazem zasady proporcjonalności oraz „tolerancji prawnej" w kwestiach przedłużania terminów procesowych, wobec czego przewidziany w art. 43 § 6 regulaminu Sądu termin dziesięciu dni na złożenie oryginału skargi rozpoczyna swój bieg nie z datą otrzymania faksu, lecz z datą upływu terminu dwóch miesięcy i dziesięciu dni wynikającego z art. 63 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94 w związku z art. 102 § 2 regulaminu Sądu.

15 Tym samym termin przewidziany na złożenie oryginału skargi nie upłynął w niniejszej sprawie w dniu 14 stycznia 2003 r., lecz w dniu 24 stycznia 2003 r., a w konsekwencji jego skarga nie powinna była zostać uznana za niedopuszczalną.

16 W tym zakresie zgodnie z utrwalonym orzecznictwem można odstąpić od stosowania uregulowań wspólnotowych dotyczących terminów procesowych jedynie w zupełnie wyjątkowych okolicznościach, w razie wystąpienia wypadku losowego lub przypadku siły wyższej, zgodnie z art. 45 akapit drugi Statutu Trybunału Sprawiedliwości, ponieważ ścisłe stosowanie tych norm odpowiada wymogom pewności prawa oraz konieczności zapobieżenia jakiejkolwiek dyskryminacji lub arbitralnemu traktowaniu w ramach wymiaru sprawiedliwości (zob. w szczególności postanowienia z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie C-239/97 Irlandia przeciwko Komisji, Rec. str. I-2655, pkt 7, oraz z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie C-369/03 P Forum des migrants przeciwko Komisji, Rec. str. I-1981, pkt 16).

17 Zgodnie z art. 43 § 6 regulaminu Sądu data otrzymania przez sekretariat za pośrednictwem faksu podpisanego odpisu oryginału pisma procesowego jest brana pod uwagę do celów zachowania terminów procesowych wyłącznie wtedy, gdy oryginał pisma procesowego zostanie złożony w sekretariacie Sądu nie później niż dziesięć dni po tej dacie.

18 W konsekwencji wykładnia, zgodnie z którą wspomniany termin rozpoczynałby swój bieg od daty upływu terminu dwóch miesięcy i dziesięciu dni wynikającego z art. 63 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94 w związku z art. 102 § 2 regulaminu Sądu, niezależnie od daty otrzymania faksu, nie może zostać przyjęta. Należy w szczególności podkreślić, że w przypadku gdy — tak jak w niniejszej sprawie — faks otrzymano wcześniej niż dziesięć dni przed upływem terminu przewidzianego do wniesienia skargi do Sądu, przepisy art. 43 § 6 regulaminu Sądu nie wywołują skutku w postaci przedłużenia tego terminu.

19 W niniejszej sprawie, aby kopia ta została uwzględniona, oryginał skargi powinien był zostać złożony najpóźniej w dniu 13 stycznia 2003 r., ponieważ wnoszący odwołanie przesłał swoją skargę faksem, który dotarł w dniu 3 stycznia 2003 r. Z uwagi na to, że oryginał skargi wpłynął dopiero w dniu 15 stycznia 2003 r., Sąd słusznie uznał, że tylko ta data powinna być brana pod uwagę przy ocenie zachowania terminu do złożenia skargi.

20 Zarzuty drugi, trzeci, czwarty i piąty należy zatem oddalić jako oczywiście bezzasadne.

W przedmiocie zarzutu pierwszego

21 Wnoszący odwołanie w pierwszym zarzucie podnosi, że Sąd naruszył art. 45 statutu Trybunału Sprawiedliwości, ponieważ nie stwierdził wystąpienia przypadku siły wyższej w rozumieniu tego artykułu.

22 Wnoszący odwołanie zaznacza, że oryginał skargi powierzył spółce Cibeles Mailing SA (zwanej dalej „Cibeles Mailing") w dniu 7 stycznia 2003 r., czyli na siedem dni przed upływem terminu do złożenia skargi, w celu jej nadania na poczcie hiszpańskiej. Zatem opóźnienie, z jakim pismo to dotarło do sekretariatu Sądu, było nie do przewidzenia. Uważa on, że nie można mu zarzucać, iż nie skorzystał z szybszego sposobu przesyłki (prywatne usługi kurierskie), ponieważ usługi poczty są najpewniejszym i najskuteczniejszym sposobem istniejącym w Hiszpanii.

23 Dodaje on, że zasada proporcjonalności nakłada na Sąd obowiązek elastycznego stosowania terminów, w przypadku gdy strona dokonała wszelkich możliwych starań w celu powierzenia pisma za potwierdzeniem odbioru zwykłym służbom pocztowym.

24 Tytułem wstępu należy stwierdzić, że Sąd, który orzekł w drodze postanowienia na podstawie art. 111 regulaminu Sądu, nie poinformował Joségo Luisa Zuazagi Meabego o swoim zamiarze odrzucenia jego skargi jako złożonej po terminie i nie wezwał go do uzasadnienia opóźnienia, z jakim oryginał skargi wpłynął do

sekretariatu. Wnoszącemu odwołanie nie można zatem zarzucać powołania się po raz pierwszy na wystąpienie przypadku siły wyższej dopiero w stadium odwołania.

25 Pojęcie „siły wyższej" w rozumieniu art. 45 statutu Trybunału Sprawiedliwości obejmuje, poza obiektywnym elementem dotyczącym nadzwyczajnych i leżących poza sferą zainteresowanego okoliczności, element subiektywny, polegający na obowiązku zabezpieczenia się przez zainteresowanego przed skutkami nadzwyczajnych zdarzeń poprzez przedsięwzięcie odpowiednich środków bez konieczności nadmiernych poświęceń. Zainteresowany powinien zwłaszcza nadzorować starannie przebieg postępowania, a w szczególności wykazać się starannością w celu dochowania przewidzianych terminów (wyrok z dnia 15 grudnia 1994 r. w sprawie C-195/91 P Bayer przeciwko Komisji, Rec. str. I-5619, pkt 32). Tak więc pojęcie siły wyższej nie stosuje się do sytuacji, w której staranna i przezorna osoba była obiektywnie w stanie nie dopuścić do upływu terminu do złożenia skargi (wyrok z dnia 12 lipca 1984 r. w sprawie 209/83 Ferriera Valsabbia przeciwko Komisji, Rec. str. 3089, pkt 22).

26 W niniejszym przypadku z odwołania wynika, że José Luis Zuazaga Meabe pozwolił na upływ czterech dni po wysłaniu faksu, zanim powierzył — jedynie siedem dni przed upływem terminu do złożenia skargi — oryginał skargi nie bezpośrednio poczcie, lecz Cibeles Mailing, która z kolei ze swojej strony zwlekała dwa dni z przesłaniem tego dokumentu listem poleconym do sekretariatu Sądu. Wynika z tego, że José Luis Zuazaga Meabe przez swoje zachowanie zwiększył ryzyko wpływu własnej skargi z opóźnieniem do Sądu i tym samym nie wykazał się należytą starannością oczekiwaną od przeciętnie przezornego skarżącego mającego na celu zachowanie terminów.

27 Taki brak staranności wyklucza istnienie przypadku siły wyższej, w konsekwencji czego pierwszy zarzut należy oddalić jako oczywiście bezzasadny.

28 Odwołanie należy zatem oddalić jako oczywiście bezzasadne.

W przedmiocie kosztów

29 Artykuł 69 regulaminu Trybunału, mający zastosowanie w postępowaniu odwoławczym na podstawie art. 118 tego regulaminu, stanowi w § 1, że Trybunał rozstrzyga o kosztach w wyroku lub postanowieniu kończącym postępowanie, zaś w § 2 — że kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ wnoszący odwołanie przegrał sprawę, należy — zgodnie z żądaniem BBVA — obciążyć go, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez interwenienta. Natomiast OHIM ponosi własne koszty postępowania, ponieważ nie wniósł o obciążenie wnoszącego odwołanie kosztami postępowania.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) José Luis Zuazaga Meabe ponosi, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA.

3) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) ponosi własne koszty.

Podpisy